యెషయా 1వ అధ్యాయము

ఉజ్జియా యోతాము ఆహాజు హిజ్కియాయను యూదారాజుల దినములలో యూదాను గూర్చియు
యెరూషలేమును గూర్చియు ఆమోజు కుమారుడగు యెషయాకు కలిగిన దర్శనము.
2 యెహోవా మాటలాడుచున్నాడు. ఆకాశమా, ఆలకించుము; భూమీ, చెవియొగ్గుము
–నేను పిల్లలను పెంచి గొప్పవారినిగా చేసితిని. వారు నా మీద తిరుగబడియున్నారు.
3 ఎద్దు తన కామందు నెరుగును గాడిద సొంతవాని దొడ్డి తెలసికొనును. ఇశ్రాయేలుకు తెలివిలేదు నా
జనులు యోచింపరు
4 పాపిష్ఠి జనమా, దోషభరితమైన ప్రజలారా, దుష్టసంతానమా, చెరుపుచేయు పిల్లలారా, మీకు శ్రమ
వారు యెహోవాను విసర్జించియున్నారు. ఇశ్రాయేలుయొక్క పరిశుద్ధదేవుని దూషింతురు
ఆయనను విడిచి తొలగిపోయి యున్నారు
5 నిత్యము తిరుగుబాటు చేయుచు మీరేల ఇంకను కొట్టబడుదురు? ప్రతివాడు నడినెత్తిని వ్యాధి
గలిగియున్నాడు. ప్రతివాని గుండె బలహీనమయ్యెను
6 అరకాలు మొదలుకొని తలవరకు స్వస్థత కొంచెమైనను లేదు. ఎక్కడ చూచినను గాయములు దెబ్బలు
పచ్చి పుండ్లుమఅవి పిండబడలేదు కట్టబడలేదు తైలముతో మెత్తన చేయబడలేదు
7 మీ దేశము పాడైపోయెను. మీ పట్టణములు అగ్నిచేత కాలిపోయెను. మీ యెదుటనే అన్యులు మీ
భూమిని తినివేయుచున్నారు అన్యులకు తటస్థించు నాశనమువలె అది పాడైపోయెను
8 ద్రాక్షతోటలోని గుడిసెవలెను దోసపాదులలోని పాకవలెను ముట్టడి వేయబడిన పట్టణమువలెను
సీయోను కుమార్తె విడువబడియున్నది
9 సైన్యములకధిపతియగు యెహోవా బహు కొద్దిపాటి శేషము మనకు నిలుపని యెడల
మనము సొదొమవలె నుందుము గొమొఱ్ఱాతో సమానముగా ఉందుము
10 సొదొమ న్యాయాధిపతులారా, యెహోవా మాట ఆలకించుడి. గొమొఱ్ఱా జనులారా, మన దేవుని
ఉపదేశమునకు చెవి యొగ్గుడి.
11 యెహోవా సెలవిచ్చిన మాట ఇదే –విస్తారమైన మీ బలులు నాకేల? దహనబలులగు పొట్టేళ్లను
బాగుగా మేపిన దూడల క్రొవ్వును నాకు వెక్కసమాయెను. కోడెల రక్తమందైనను గొఱ్ఱెపిల్లల రక్తమందైనను
మేకపోతుల రక్తమందైనను నాకిష్టములేదు
12 నా సన్నిధిని కనబడవలెనని మీరు వచ్చుచున్నారే, నా ఆవరణములను త్రొక్కుటకు మిమ్మును రమ్మన్న
వాడెవడు?
13 మీ నైవేద్యము వ్యర్థము. అది నాకు అసహ్యము పుట్టించు ధూపార్పణము. దాని నికను తేకుడి
అమావాస్యయు విశ్రాంతిదినమును సమాజకూట ప్రకటనమును జరుగుచున్నవి. పాపులగుంపుకూడిన
ఉత్సవసమాజమును నే నోర్చజాలను

14 మీ అమావాస్య ఉత్సవములును నియామక కాలములును నాకు హేయములు. అవి నాకు
బాధకరములు. వాటిని సహింపలేక విసికియున్నాను
15 మీరు మీ చేతులు చాపునప్పుడు మిమ్మును చూడక నా కన్నులు కప్పుకొందురు
మీరు బహుగా ప్రార్థనచేసినను నేను వినను. మీ చేతులు రక్తముతో నిండియున్నవి
16 మిమ్మును కడుగుకొనుడి శుద్ధిచేసికొనుడి. మీ దుష్క్రియలు నాకు కనబడకుండ వాటిని తొలగింపుడి
17 కీడుచేయుట మానుడి మేలుచేయ నేర్చుకొనుడి. న్యాయము జాగ్రత్తగా విచారించుడి, హింసించబడు
వానిని విడిపించుడి. తండ్రిలేనివారికి న్యాయము తీర్చుడి విధవరాలి పక్షముగా వాదించుడి.
18 యెహోవా ఈ మాట సెలవిచ్చుచున్నాడు. -రండి మన వివాదము తీర్చుకొందము. మీ పాపములు
రక్తమువలె ఎఱ్ఱనివైనను అవి హిమమువలె తెల్లబడును. కెంపువలె ఎఱ్ఱనివైనను అవి గొఱ్ఱెబొచ్చువలె
తెల్లనివగును
19 మీరు సమ్మతించి నా మాట వినినయెడల మీరు భూమి యొక్క మంచిపదార్థములను అనుభవింతురు.
20 సమ్మతింపక తిరుగబడినయెడల నిశ్చయముగా మీరు ఖడ్గము పాలగుదురు. యెహోవా యీలాగుననే
సెలవిచ్చియున్నాడు
21 అయ్యో, నమ్మకమైన నగరము వేశ్య ఆయెనే! అది న్యాయముతో నిండియుండెను నీతి దానిలో
నివసించెను. ఇప్పుడైతే నరహంతకులు దానిలో కాపురమున్నారు
22 నీ అధికారులు ద్రోహులు దొంగల సహవాసులు. వారందరు లంచము కోరుదురు బహుమానముల
కొరకు కనిపెట్టుదురు. తండ్రిలేనివారి పక్షమున న్యాయము తీర్చరు, విధవరాండ్ర వ్యాజ్యెము విచారించరు
24 కావున ప్రభువును ఇశ్రాయేలుయొక్క బలిష్ఠుడును సైన్యములకధిపతియగు యెహోవా ఈలాగున
అనుకొనుచున్నాడు- ఆహా, నా శత్రువులనుగూర్చి నేనికను ఆయాసపడను. నా విరోధులమీద నేను పగ
తీర్చుకొందును.
25 నా హస్తము నీ మీద పెట్టి క్షారము వేసి నీ మష్టునునిర్మలము చేసి నీలో కలిపిన తగరమంతయు తీసి
వేసెదను
26 మొదటనుండినట్లు నీకు న్యాయాధిపతులను మరల ఇచ్చెదను. ఆదిలోనుండినట్లు నీకు ఆలోచనకర్తలను
మరల నియమించెదను. అప్పుడు నీతిగల పట్టణమనియు నమ్మకమైన నగరమనియు నీకు పేరు
పెట్టబడును
27 సీయోనుకు న్యాయము చేతను తిరిగివచ్చిన దాని నివాసులకు నీతిచేతను విమోచనము కలుగును
28 అతిక్రమము చేయువారును పాపులును నిశ్శేషముగా నాశనమగుదురు. యెహోవాను విసర్జించువారు
లయమగుదురు
29 మీరు ఇచ్ఛయించిన మస్తకివృక్షమునుగూర్చి వారు సిగ్గుపడుదురు. మీకు సంతోషకరములైన
తోటలనుగూర్చి మీ ముఖములు ఎఱ్ఱబారును

30 మీరు ఆకులు వాడు మస్తకివృక్షమువలెను
నీరులేని తోటవలెను అగుదురు
31 బలవంతులు నారపీచువలె నుందురు, వారి పని అగ్నికణమువలె నుండును
అర్పువాడెవడును లేక వారును వారి పనియు బొత్తిగా కాలిపోవును

Isaiah 1

1 The vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.

2 Hear, O heavens, and give ear, O earth: for the LORD hath spoken, I have nourished and brought up children, and they have rebelled against me.

3 The ox knoweth his owner, and the ass his master’s crib: but Israel doth not know, my people doth not consider.

4 Ah sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evildoers, children that are corrupters: they have forsaken the LORD, they have provoked the Holy One of Israel unto anger, they are gone away backward.

5 Why should ye be stricken any more? ye will revolt more and more: the whole head is sick, and the whole heart faint.

6 From the sole of the foot even unto the head there is no soundness in it; but wounds, and bruises, and putrifying sores: they have not been closed, neither bound up, neither mollified with ointment.

7 Your country is desolate, your cities are burned with fire: your land, strangers devour it in your presence, and it is desolate, as overthrown by strangers.

8 And the daughter of Zion is left as a cottage in a vineyard, as a lodge in a garden of cucumbers, as a besieged city.

9 Except the LORD of hosts had left unto us a very small remnant, we should have been as Sodom, and we should have been like unto Gomorrah.

10 Hear the word of the LORD, ye rulers of Sodom; give ear unto the law of our God, ye people of Gomorrah.

11 To what purpose is the multitude of your sacrifices unto me? saith the LORD: I am full of the burnt offerings of rams, and the fat of fed beasts; and I delight not in the blood of bullocks, or of lambs, or of he goats.

12 When ye come to appear before me, who hath required this at your hand, to tread my courts?

13Bring no more vain oblations; incense is an abomination unto me; the new moons and sabbaths, the
calling of assemblies, I cannot away with; it is iniquity, even the solemn meeting.

14Your new moons and your appointed feasts my soul hateth: they are a trouble unto me; I am weary
to bear them.

15And when ye spread forth your hands, I will hide mine eyes from you: yea, when ye make many
prayers, I will not hear: your hands are full of blood.

16Wash you, make you clean; put away the evil of your doings from before mine eyes; cease to do
evil;

17Learn to do well; seek judgment, relieve the oppressed, judge the fatherless, plead for the widow.

18Come now, and let us reason together, saith the LORD: though your sins be as scarlet, they shall be
as white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool.

19If ye be willing and obedient, ye shall eat the good of the land:

20But if ye refuse and rebel, ye shall be devoured with the sword: for the mouth of the LORD hath
spoken it.

21How is the faithful city become an harlot! it was full of judgment; righteousness lodged in it; but
now murderers.

22Thy silver is become dross, thy wine mixed with water:

23Thy princes are rebellious, and companions of thieves: every one loveth gifts, and followeth after
rewards: they judge not the fatherless, neither doth the cause of the widow come unto them.

24Therefore saith the LORD, the LORD of hosts, the mighty One of Israel, Ah, I will ease me of mine
adversaries, and avenge me of mine enemies:

25And I will turn my hand upon thee, and purely purge away thy dross, and take away all thy tin:

26And I will restore thy judges as at the first, and thy counsellors as at the beginning: afterward thou
shalt be called, The city of righteousness, the faithful city.

27Zion shall be redeemed with judgment, and her converts with righteousness.

28And the destruction of the transgressors and of the sinners shall be together, and they that forsake
the LORD shall be consumed.

29For they shall be ashamed of the oaks which ye have desired, and ye shall be confounded for the
gardens that ye have chosen.

30For ye shall be as an oak whose leaf fadeth, and as a garden that hath no water.

[31]And the strong shall be as tow, and the maker of it as a spark, and they shall both burn together, and none shall quench them.

[1]The vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.

[2]Hear, O heavens, and give ear, O earth: for the LORD hath spoken, I have nourished and brought up children, and they have rebelled against me.

[3]The ox knoweth his owner, and the ass his master's crib: but Israel doth not know, my people doth not consider.

[4]Ah sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evildoers, children that are corrupters: they have forsaken the LORD, they have provoked the Holy One of Israel unto anger, they are gone away backward.

[5]Why should ye be stricken any more? ye will revolt more and more: the whole head is sick, and the whole heart faint.

[6]From the sole of the foot even unto the head there is no soundness in it; but wounds, and bruises, and putrifying sores: they have not been closed, neither bound up, neither mollified with ointment.

[7]Your country is desolate, your cities are burned with fire: your land, strangers devour it in your presence, and it is desolate, as overthrown by strangers.

[8]And the daughter of Zion is left as a cottage in a vineyard, as a lodge in a garden of cucumbers, as a besieged city.

[9]Except the LORD of hosts had left unto us a very small remnant, we should have been as Sodom, and we should have been like unto Gomorrah.

[10]Hear the word of the LORD, ye rulers of Sodom; give ear unto the law of our God, ye people of Gomorrah.

[11]To what purpose is the multitude of your sacrifices unto me? saith the LORD: I am full of the burnt offerings of rams, and the fat of fed beasts; and I delight not in the blood of bullocks, or of lambs, or of he goats.

[12]When ye come to appear before me, who hath required this at your hand, to tread my courts?

[13]Bring no more vain oblations; incense is an abomination unto me; the new moons and sabbaths, the calling of assemblies, I cannot away with; it is iniquity, even the solemn meeting.

[14]Your new moons and your appointed feasts my soul hateth: they are a trouble unto me; I am weary to bear them.

[15]And when ye spread forth your hands, I will hide mine eyes from you: yea, when ye make many prayers, I will not hear: your hands are full of blood.

[16]Wash you, make you clean; put away the evil of your doings from before mine eyes; cease to do evil;

[17]Learn to do well; seek judgment, relieve the oppressed, judge the fatherless, plead for the widow.

[18]Come now, and let us reason together, saith the LORD: though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool.

[19]If ye be willing and obedient, ye shall eat the good of the land:

[20]But if ye refuse and rebel, ye shall be devoured with the sword: for the mouth of the LORD hath spoken it.

[21]How is the faithful city become an harlot! it was full of judgment; righteousness lodged in it; but now murderers.

[22]Thy silver is become dross, thy wine mixed with water:

[23]Thy princes are rebellious, and companions of thieves: every one loveth gifts, and followeth after rewards: they judge not the fatherless, neither doth the cause of the widow come unto them.

[24]Therefore saith the LORD, the LORD of hosts, the mighty One of Israel, Ah, I will ease me of mine adversaries, and avenge me of mine enemies:

[25]And I will turn my hand upon thee, and purely purge away thy dross, and take away all thy tin:

[26]And I will restore thy judges as at the first, and thy counsellors as at the beginning: afterward thou shalt be called, The city of righteousness, the faithful city.

[27]Zion shall be redeemed with judgment, and her converts with righteousness.

[28]And the destruction of the transgressors and of the sinners shall be together, and they that forsake the LORD shall be consumed.

[29]For they shall be ashamed of the oaks which ye have desired, and ye shall be confounded for the gardens that ye have chosen.

[30]For ye shall be as an oak whose leaf fadeth, and as a garden that hath no water.

[31]And the strong shall be as tow, and the maker of it as a spark, and they shall both burn together, and none shall quench them.